

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ



www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ



ПРЕМИЈЕРНА ОБНОВА ОПЕРЕ „ПЕПЕЉУГА“

Љубав сија небеском светлошћу

Популарна бајка Шарла Пероа, „окићена вештим Росинијевим пером“, у којој добро побеђује зло, праштање надјачава људску пакост и злобу, а љубав сија небеском светлошћу поново је „заблистала у пуном бајковитом сјају“ на Великој сцени Народног позоришта. Београдска публика је са великим одушевљењем испратила премијерну обнову комичне опере „Пепељуга“, писану по либрету Јакопа Феретија, у аутентичној режији Јагоша Марковића, под управом Ане Зоране Брајовић. Гламурозност представи дали су костими славног креатра високе моде Рената Балестре, који се потписао као костимограф.

У насловној улози, као и на премијери 1998. године, наступила је примадона Јадранка Јовановић.

Лепа и сиромашна девојка Ангелина (Пепељуга) постаје принцеза захваљујући младом принцу Дон Рамиру у тумачењу Марка Живковића. Његовог шармантног слугу Дандинија, вешто је дочарао

Вечерас (28. априла) Росини ће поново исцртавати своју верзију „Пепељуге“, на Великој сцени Народног позоришта. Насловна улози поверена је Љубици Вранеш, у осталим ролама наступају Марко Живковић, Марко Панићелић, Небојша Бабић, Невена Мајић, Ивана Живадиновић и Сирахиња Ђокић. Солистима, хором и оркестром дирижује Ана Зорана Брајовић.

Владимир Андрић, као што је то чинио више од педесет пута, од саме премијере, до сада. Небојша Бабић додао је злочестом очуху Дон Мањифику специфичну ноту своје духовитости, док су улоге његових смешних кћерки поверене Иванки Раковић Крстоношић (Клоринда) и Татјани Митић (Тизбе). Мудрог Алидора приказао је Свето Кастратовић. Сви они заједно заплвили су на крају бајке, спектакуларним бродом сценографа Миодрaга Табачког, корачајући сигурним корацима, чији је сценски покрет осмислио Владимир Логунов. Уочи представе, организована је фантастична ревија модела Рената Балестре, у организацији модне агенције „Фабрика“.

За оперу „Пепељуга“ увек се тражила карта више, проглашена је за најбољу представу Народ-

ног позоришта у сезони премијере (1998/1999), а прве три сезоне након премијере, била је и најгледанија представа. Током седам година, колико је била на репертоару, изведена је 57 пута. Јадранка Јовановић тумачила је Пепељугу 27 пута, Александра Ангелов наступила је у насловној улози 22 пута, а Виолета Срећковић делила је судбину Ангелине осам пута.

На премијери 1998. принц је био Дејан Максимовић, Клоринду и Тизбе тумачиле су Сања Керкез и Наташа Јовић, Дон Мањифика је певао Миша Јовановић, а Алидора Ненад Јаковљевић. Солистима, хором и оркестром дириговао је Дејан Савић.

У обнови ове опере у 2018. представиле се три нове Пепељуге Љубица Вранеш, Драгана Поповић и Јелена Кончар.

■ Д.К.С. ■



HYUNDAI
NEW THINKING.
NEW POSSIBILITIES.



YUGOROSGAZ

15 ГОДИНА

ПОПУСТ
ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%

ПРЕМИЈЕРА „БОЛИВУДА“



© НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

Премијера ауторског пројекта Маје Пелевић под називом „Боливуд“ биће одржана 25. маја на Сцени „Раша Плаовић“. Реч је о специфичној драми насталој у форми поеме са прозним коментарима, а улоге су поверене Милошу Ђорђевићу, Павлу Јеринићу, Данијели Угреновић, Јелени Ђокић, Сузани Лукић и Бојани Ђурашковић. У представи ће суделовати и музичари Невена Пејчић, Александар Солунац и Данило Тирнанић. У ауторској екипи су Игор Васиљев (сценограф), Марина Меденица (костимограф), Ана Ђорђевић (композитор), Игор Коруга (кореограф) и Исидора Спасић (асистент сценографа).

Р.П.Н.

НАГРАДЕ ЗА ДРАМУ



Драма „Царство мрака“ према тексту Лава Николајевича Толстоја, у режији Игора Вука Торбице, одлуком стручног жирија проглашена је за најбољу представу на трећем театарском фестивалу „Позоришно пролеће“ одржаном од 16. до 23. априла у Шапцу. На истој манифестацији, Награда за најбољу глумицу припала је Хани Селимовић (Анисја у истој представи), а Награда за глумачко остварење Олги Одановић (Матрјона у „Царству мрака“ и Мајка Југовића у „Царству небеском“). Почетком месеца, Саша Торлаковић је добио статуету

Миливоје Живановић, за најбоље глумачко остварење (Агтон у „Ожалошћеној породици“), на 23. Глумачким свечаностима „Миливоје Живановић“ у Пожаревцу.

Р.П.Н.

ЕКСКЛУЗИВНА „ТОСКА“

Ексклузивно извођење опере „Тоска“ Ђакома Пучинија одржаће се 14. маја у Сава центру, поводом обележавања 41. рођендана тог београдског конгресног, културног и пословног центра. Италијански институт за културу у Београду у сарадњи са Народним позориштем у Београду, Сава центром и Фондацијом Пучинијевог фестивала из места Торе дел Лаго, представља оперу „Тоска“ у години у којој



foto Antonio Aibel

се прославља и 150 година од оснивања Народnog позоришта у Београду. Биће то јединствена прилика да се чују гласови италијанских солиста Паолете Мароку (Тоска), Дарија Ди Вјетрија (Каварадоси) и Алберта Газалеа (Скарпија) под диригентским вођством Алберта Веронезија, председника Фондације Пучинијевог Фестивала из Торе Дел Лага. Народно позориште у Београду учествоваће са својим Оркестром и Хором. Улазнице по цени од 600, 900, 1200 и 1500 динара могу да се купе на благајнама Сава центра и Народnog позоришта.

Р.П.Н.

ПАВЛОВИЋУ НАГРАДА ГРАДА БЕОГРАДА



Диригент Народnog позоришта у Београду Ђорђе Павловић добитник је Награде града Београда за 2017. годину за музичко стваралаштво. Признање је добио за успешну адаптацију и обликовање оркестарске партитуре и премијерно извођење балета „Евгеније Оњегин“. Павловићу је награда уручена 16. априла на традиционалној свечаности одржаној у Скупштини града.

М.Б.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ | НАТАША НИНКОВИЋ, ДОБИТНИЦА НАГРАДЕ

Годинама сам морала да се



фото Небојина Бабић

претацији Светлане Бојковић. Жанка је, то сам недавно рекла, а поновићу још једном, пример да наша дела остају, без обзира на пролазност времена или суровост историјског и политичког тренутка. Нушић је био у праву кад је рекао, отприлике, „могу се мењати режими, догађаји, кризе, владе и кабинети, ти остајеш министарка“! Е сад, да није било наше друге истинске диве, са којом сам имала срећу нешто мало да радим (али у више наврата и да разговарам), Мире Ступице, данас се нико не би на овај начин сећао и одужио Жанкином лику и делу. Јер, Мира са „висине“ која јој је одувек припадала – у друштвеном, социјалном и уметничком смислу – није дозволила да јој привилегије одузму осећање за људскост и правичност. Зато је и иницирала признање са именом Жанке Стокић, које ми чини истинску част.

Првакиња Дrame Народnog позоришта у Београду Наташа Нинковић овогодишња је добитница Награде „Жанка Стокић“ коју додељују Народно позориште у Београду, Компанија „Новости“ и град Пожаревац. Високо признање, установљено 2003. године на иницијативу Мире Ступице (глумице века која је до претпрошле године била и почасни председник жирија) додељује се сваке године глумици чија је „личност обележила позоришни, филмски и телевизијски живот Србије својом стваралачком зрелошћу и богатством глумачког израза“, а састоји се од плакете коју дарује Национални театар (рад академског сликара и сценографа Герослава Зарића), статуете Жанке Стокић (дар града Пожаревца, рад академског уметника Драгише Милошевића) и новчаног износа који поклањају „Вечерње новости“.

„Почастована сам овим признањем. Посебно ми је драго што је реч о женској награди и то за активну глумицу. Такође, значи ми и због чињенице што се додељује за позориште, филм и телевизију, с обзиром на то да сам све време настојала да покушам да објединим те три ствари“, преноси

Неколико људи сам носила љубави неке предсјавке нису биле изване на одређене фестивале, ја сам им и ја у њима. Биле су, сигурно, три или четири предсјавке које су, по мом мишљењу заслуживале да се нађу на Стјеријином јозорју, али нису одговарале концепцији за ју годину, ма иђа јод јо значило. С временом сам јосјала јојјјуно равнодушна. И јо ми је жао.

Наташа Нинковић, у интервјуу за „Позоришне новине“, своје прве утиске у вези са овом престижном наградом која ће јој бити уручена 20. маја на Великој сцени Народnog позоришта.

● Судбина Жанке Стокић, симбола блиставог дара и посвећености уметности глуме, али и страдања уметника на политичкој и историјској ветрометини, свакако је једна од најтужнијих у историји српског позоришта. Каква су ваша сазнања о овој глумачкој хероини?

О њеном животу највише сам сазнала из драме, у сјајној интер-

● Жанка је била омиљена Нушићева глумица, а опште је познато и да је улогу једне од његових најпознатијих јунакиња Живке Поповић написао специјално за њу. Од своје праизведбе 25. маја 1929. године, лик госпође министарке, у коме су се опробале најпознатије позоришне и филмске глумице с наших простора, представља велики глумачки изазов. Да ли би волели једног дана да заиграју у тој улози?

Искрено, не размишљао о томе унапред. Уколико би ме позвао редитељ кога ценим, или неко и непознат, а да има добар разлог зашто би баш мене желео у тој улози, наравно да бих прихватила. Не знам да ли је то добар приступ „да чекаш да будеш изабран“, али сам одавно схватила да је једини могућ код мене. Не верујем баш у исфорсиране и наметнуте или изнуђене прилике. Има изузетака, али се ретко десе.

● Када би улоге бирали искључиво на основу својих личних афинитета и темперамента, какве бисте ликове одабрали? То би сигурно био неки трагикомичан лик, са јаким темпераментом, лудилом, а са друге стра-

„ЖАНКА СТОКИЋ“

ДОКАЗУЈЕМ, ТО ЈОШ УВЕК ТРАЈЕ

не претераном сензитивношћу. Дакле, више комичан.

● У Народно позориште, чији сте стални члан од 1994. године, ушли сте на велика врата незаборавном улогом Бјанке у Шекспировој „Укроњеној горопади“, вашој дипломској представи. Са каквим емоцијама се данас сећате те сјајне комедије која је оставила значајан траг у историји српског позоришта?

У то време уопште нисам била свесна да је то велика шанса, мада и није морала да буде. То је била сјајна представа, а ја сам била тек један њен део. Бјанка није лик који нека глумица прижељкује да одигра, али мени је пружила огромну радост играња са својим класицима. Захваљујући њој, добила сам позив из ЈДП-а да играм лик Катарине, девојке кнеза Михаила. Иначе, не могу рећи да су ме после тога, у наредним годинама, баш неговали у Народно позоришту. Напротив. Чак три главне улоге су ми одузете дан, два пре

мом животу – од путовања по свету, сусрета са највећим светским именима, бројним међународним и домаћим наградама... Такође, то искуство научило ме је једној много важнијој ствари. Наиме, кад сам одлучила да ће мој дом дефинитивно бити Београд, а српска сцена моје место делања, увек сам тај простор гледала из шире перспективе не заборављајући

Трудим се да немам жеља у смислу улога које бих волела да играм, како не бих дошла у ситуацију да будем ојорчена ако се што не оствари. Срећом, имала сам довољно постојања, ја нисам ни размишљала о њој. Наравно, са друге стране, постоје неколико улога које би ме обрадовале, као што постоје и људи са којима бих јако радо делила и сценски и филмски простор. Сигурно сам да ће се једној дана нешто од тога и остварити.

Жене, Милице... На телевизији памтим Вукицу у „Рањеном орлу“, Рики Салом у „Цват липе на Балкану“, Наталију у „Убицама мог оца“, а посебно ми је драга Илка у истоименој тв драми. Што се тиче филмова, највише су се „запатили“ поменути „Спаситељ“ и „Клопка“.

● Важите за глумицу божанске лепоте, фасцинантне трансформације и моћног талента, чије се улоге, једноставно речено, не заборављају. Које од њих су вам задавале највише проблема?

Мени су скоро сви процеси били тешки. Нигде не прођем, а да иза мене не остану огроман зној и труд. Не причам о крајњем производу, већ о процесу. Док ми се мозак не ужари, док не прођем кроз разна преиспитивања, сумње, кризе, очигледно не умем да дам максимум.

● За веома кратко време, постали сте велика звезда глумачке сцене. Може ли такав стреловит успех да пољуља младој



Наташа Нинковић као Жена у представи „Прах“

почетка проба. Редитељи су хтели да ме имају у подели, али тадашња управа је имала неког другог у плану. Но, срећом, „отворио“ ми се филм, па телевизија, добијала сам позиве и из других позоришта... Наравно, лепо је бити и гост и мењати средине, играти са другим партнерима.

● Како вам из ове перспективе, две деценије касније, изгледа Вера, улога у чувеном антирантном филму „Спаситељ“, коју сте на самом почетку каријере урадили с, чини се, пуном глумачком зрелашћу?

Та улога и тај филм су дефинитивно одредили разне ствари у

колико је мали и скоро непостојећи на светској мапи, па тако нисам дозволила да ми постане важнији од нечега што се зове „бити човек и бити пријатељ“, пре свега.

● Награда „Жанка Стокић“ додељује се глумици која је обележила позоришни, филмски и телевизијски живот Србије својом стваралачком зрелашћу и богатством глумачког израза. Који су то тренуци, током досадашње каријере, који вам се чине вредни памћења?

Када је реч о позоришту, издвојила бих улоге Хеде, Госпођице, Велике, Сузане, Нере, Лене,

особи нека уверења о себи или средини која је окружује?

Ја имам потпуно другачији утисак о томе. Чак, то није утисак, већ истина. Дакле, да је све ишло сукцесивно, нарочито у позоришту. Нисам била као неке моје колегинице о којима се, чим су се појавиле, причало као о апсолутним и неприкосновеним талентима и звездама. Ја сам се дуго, из различитих разлога, доказивала и мислим да је то, у сваком случају, било боље за мене. Мој утисак је да то још увек траје. Јер, ништа у овом нашем послу није за сва времена. Барем не још, у мојим годинама.

■ Микојан Безбрадица ■

МАЈ 2018.

МУЗЕЈ
НАРОДНОГ
ПОЗОРИШТА
2010

ИЗЛОЖБА
• ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић

• ПРЕДРАГ ЕЈДУС – ЧАРОбЊАК СЦЕНЕ
Аутор Мирјана Одавић

• ИЗЛОЖБА – отварање
19. мај у 16.30 часова

Одета и Одилија – Бели и Црни лабуд
на сцени Народног позоришта у Београду
Аутор Милена Јауковић

У оквиру манифестације Ноћ музеја, 19. маја од 17-01 часова

ПРОМОЦИЈА

9. 5 | 18.00

Музички одјаци

аутор Гордана Крајачић, приватно издање, 2018.

ИЗЛОЖБА – отварање

19. 5 | 16.30

Одета и Одилија – Бели и Црни лабуд
на сцени Народног позоришта у Београду
аутор изложбе Милена Јауковић
(У оквиру манифестације Ноћ музеја)

КОНЦЕРТИ – ФМУ у Музеју

17. 5 | 18.00

Солистички концерт

Вукашин Гогош, кларинет

25. 5 | 18.00

Студенти виолине

класа Марија Мисита

ЧИТАЛИШТЕ – ПОЗОРИШТЕ

24. 5 | 19.30

Бранислав Нушић, ПРИПОВЕТКЕ ЈЕДНОГ КАПЛАРА,
у извођењу драмског уметника Зорана Ћосића и
Нине Ћосић (обоја)

ОТВОРЕНА ВРАТА

26. 5 | 12.00

Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

ТРИЈУМФ САВИЋА У ТИРАНИ

На позив Радио-телевизије Албаније, наш истакнути Музички уметник, диригент Дејан Савић, гостовао је у Тирани, наступајући у оквиру концертне сезоне Симфонијског оркестра РТА. На музичкој вечери посвећеној делима Роберта Шумана, изведена су његова репрезентативна дела, Увертира за оперу „Геновеа“, Концерт за виолончело и оркестар и Симфонија бр. 3. У концертној дворани Уметничке академије, заједно са извршним солистом, дугогодишњим професором Музичке академије, челистом Астритом Селитом, наш маестро је остварио интерпретације које су једногласно проглашене најбољим концертном текуће сезоне. И оркестарски уметници и публика су здружено поздравили наступ и сарадњу нашег уметника, коме ово није прво појављивање у Тирани, те га тамошњи аудиторјум познаје и поштује. Гостовању уметника из Србије указана је велика пажња државних и приватних медија, тако да је Савић гостовао на Првом програму РТВ Албаније, дао неколико интервјуа за приватне радио и ТВ станице, док је сам концерт сниман за телевизију и директно преношен на државном радио програму. У својству управника Народног позоришта, Дејана Савића је примила министарка културе Албаније, гђа Мирела Кумбара, са којом се наш уметник познаје још од свог првог гостовања у Тирани. Са министарком која је недавно започела свој други мандат, Савић је разговарао о културној сарадњи двеју престоница, на линији скорашње посете министра културе и информисања Србије, г. Владана Вукосављевића, и протокола и меморандума потписаних том приликом. Већ наредног дана је уследио дужи и плодан састанак са гђом Заном Ђела, директорком Националног театра Опере и Балета, том приликом су договорени модалитети сарадње у наредном периоду два Народна позоришта. Они се односе на размене уметника Опере и Балета, размене представа као и могуће копродукције два театра.



Р.П.Н.

ИНТЕРВЈУ | СВЕТЛАНА ЦЕЦА БОЈКОВИЋ, ПОНСИЈА У ЛОРКИНОЈ ДРАМИ „ДОМ БЕРНАРДЕ АЛБЕ“

Волим да играм класику

Након што се крајем априла прошле године, после паузе од скоро две и по деценије, тријумфално вратила у Народно позориште улогом Војвоткиње од Јорка у Шекспировом „Ричарду Трећем“, Светлана Бојковић је недавно заиграла у још једној представи своје некадашње матичне куће. Овога пута, маестрално је дочарала лик Понсије, главне дадиље и домаћице куће у Лоркином класику „Дом Бернарде Албе“, који је у режији Ане Григоровић премијерно изведен 5. априла на Сцени „Раша Плаовић“. Интересантно је да је наша славна глумица, у истој сали, која је тада носила званичан назив „Мала сцена“, пре 27. година (22. новембра 1991) имала своју последњу премијеру у Националном театру. Реч је о Брукнеровом „Наполеону Првом“, у којем је, такође са великим успехом, тумачила улогу Царице Жозефине.

„То је била веома лепа представа, као и моја улога, коју сам баш волела да играм“, каже у интервјуу за „Позоришне новине“, кроз онај свој препознатљив, шармантан осмех, госпођа Бојковић и додаје да је тај комад био одлично прихваћен не само од публике, већ и од стручне критике.

„Пеца Ејдус ми је био директан партнер, у насловној улози. Били су ту и Марко Николић, Соња Кнежевић, Гојко Балетић, Зинаид Мемешевић.... Играли смо је, заиста, с великом радозншћу, а после мог одласка из позоришта 1993. године, представа је скинута с репертоара. Сећам се да смо имали и дивне сараднике, покој-



Светлана Бојковић и Дара Џокић у представи „Дом Бернарде Албе“

ну Зору фризерку, Пеђу (Предраг Ђапић) костимографа, који је, такође, најалост, покојни.... Дивна екипа, не само на сцени, него и ван ње.

● Повратак на ту сцену, после толико година, био је више него успешан. Буран аплауз на крају комада упућен Вама и колегиницама и пет пута излазак на бис представљају сасвим релевантан показатељ да ову драму препуну поетских симбола очекује лепа будућност?



Да, слажем се с вама и заиста верујем да ће представа имати лепу будућност. Репер су ми и колеге које су биле присутне, а до чијег мишљења ми је, наравно, стало. Урадили смо један, заиста, поштен посао и то је морало да буде примећено. Кад се ради представа, веома је важно да она у свом уоб-

чијем сензибилитет и интелегенцију. Био је то тимски рад, у правом смислу те речи, и све време, током проба, имали смо баш пријатну атмосферу, тако да је овај крајњи резултат, могу слободно да кажем, био и очекиван.

У периоду од 1984. до 1993. године, колико је њродела у Народном позоришту у Београду, Светлана Бојковић је имала шест премијера. Играла је главне улоге у представама „Мадам Сан Жен“ (Катјарина), „Маска“ (Краљица Најталија Обреновић), „Анфиса“ (Александра Павловна), „Оресија“ (Пророчица Касандра), „Учене жене“ (Белиза) и „Најолеон Први“ (Царица Жозефина).

● У Вашој богатој и веома успешној каријери, догодило се да сте првог Шекспира играли тек прошле године, и то баш у Народном позоришту, на Великој сцени, а сада, под кровом исте Куће, десио Вам се и први Лорка?

Па, како да вам кажем, то је (смех) само један сплет случајних околности. Веома ми је драго да је у оба случаја реч о класици, јер њу, заиста, волим да играм. Добро је да се она негује, јер њој и јесте место ту, у Народном позоришту. У време моје младости, док сам била глумица Југословенског драмског позоришта, та кућа је, такође, неговала класику, а онда се преоријентисала на неки други репертоар. Због тога сам, после пуних 16 година, прешла у Народно позориште у којем сам одиграла један диван репертоар који сигурно не бих одиграла у

ЈДП-у. Играла сам, први и једини пут у животу, античку трагедију, па Молијера, Сардуа, Андрејева... За тих девет година, нисам имала много премијерних представа, али су све оне биле дугувечне.

● Већ смо се сложили око тога да би и Лорка требало да буде дугувечан...

Да, наравно. Волим Лорку, иако је он веома тежак, нимало лак за тумачење, јер код њега имате сублимацију поезије. Јер, шта је одлика поезије? Управо сублимација. Тако је и код Лорке. Његове реплике су кратке, набијене и имају вишеслојан *бекграунд*. Све то захтева једну дубљу анализу и тумачење, пре него што се уобличи не само у глумачки, него, у крајњој линији, и у редитељски израз.

● Понсија је једна симпатична служавка, али и особа која не само да се усуђује да доведе у питање Бернардин ауторитет, него се и индиректно меша у породичне проблеме?

Она је антипод Бернарди. Пуна је живота и животног искуства. Једина је веза између жена у кући и живог шпанског села. Другачија је од свих и није, бар према мом мишљењу, негативна. Она је жена из народа која са обе ноге стоји чврсто на земљи. Волим ову улогу, јер је доста другачија од многих које сам до сада играла.

● Колико сте у њен карактер унели и нешто од себе?

Сваки глумац, припремајући улогу, мора да пође од самог себе. Јер, прављење лика, је у ствари склапање једног мозаика. И, кад успете да га склопите, то, наравно, нисте ви, али сви ти делови, све те коцкице или квадратићи мозаика, су нешто што је изашло из вас и представљају неки ваш део.

● Да ли ликови којима се бавите на сцени утичу на вас, усвајате ли Ви нешто од њих?

Не... не нешто претерано. Ја се држим свог менталног здравља (смех). Не могу рећи да нешто усвајам, али ми помаже да неке делове себе, управо те мозаичне, освестим. Значи, они постоје у мени, али немам потребе да их „провоцирам“ у обичном животу.

● Да ли бисте, евентуално, усвојили нешто од Понсије?

Допада ми се то што са обе ноге стоји чврсто на земљи. То се доста слаже са мном. И ја сам на свој начин таква, али фундаментално таква.

■ Микојан Безбрадица ■

ИНТЕРВЈУ | РОНАЛД САВКО

Снови, л

Још неколико недеља остало је до премијере балета „Хазарски речник-Ловци на снеге“ на Великој сцени националног театра. Кореограф представе, Роналд Савковић, добро је познат београдској публици, некада као играч, а већ дуги низ година и као афирмисани кореограф. У разговору за „Позоришне новине“ открива нам детаље рада на овом уметничком пројекту. Поменимо и то да ће премијера 19. маја бити посвећена прослави 150 година Народног позоришта, а репрезентативно дело националне књижевности Милорада Павића заслужило је да буде изведено у оквиру овог значајног и великог јубилеја.

● У Вашим претходним кореографијама примећујемо да идеје за своје балете проналазите у темама из далеке прошлости, у моћним историјским личностима. Да ли себи дајете слободу да сами откривате какви су они заправо били или користите историјске изворе? У чему још проналазите инспирацију?

У оквиру неколико балета које сам радио, бавио сам се историјским темама и личностима.

Шта освешћава наше снеге, који се дешавају у пошћуној помирци, иза склопљених очију? Сећање на свешћоси, које више нема, или свешћоси будућносии, коју као њредујам узимамо од суишраишњеи дана, мада још није свануло? Нишћиа се не збива у њрошћоку времена. Свешћ се не мења кроз јодине, неіо у себи... Овде се сва њамћења, сва њодсећања и укуина садашњица једноі човека осћварују на разним месћима и у разним особама у исићи мах, у исићом часу... Не њреба све ње ноћи око нас ноћас смаишраиши једном исићом ноћи, јер она њо није: њо су хиљаде, сћошћине хиљада ноћи које се, умесћіо да једна за друіом као њишћіце њушћују кроз време, осћварују једновремено...

Милорад Павић,
„Хазарски речник“

ОВИЋ, КОРЕОГРАФ БАЛЕТА „ХАЗАРСКИ РЕЧНИК - ЛОВЦИ НА СНОВЕ“

епота, слике света и чиста емоција



поруку желите да пошаљете кроз своја дела?

Све излази из мене. Другачији пут не постоји. Моје снаге, жеље, слабости, све оно што је у мени, иде на сцену. Мислим да не постоји ниједно друго место у којем можеш да пронађеш бол, љубав или сећање, уколико не излази директно из тебе. Тако је и са кореографијом, она тече из мене. Понекад тај процес траје годинама, а онда само изађе, кроз покрет. И животне околности утичу на моје стваралаштво, а када погледам своје претходне кореографије, сетим се и због чега је нешто настало баш у том тренутку.

Црпим инспирацију из свог живота. И док сам био играч, увек сам желео да будем искрен. Сузе су увек праве, бол је права бол. Оно што желим да покажем је – истина. То је главна порука коју желим да пошаљем.

● **Плесна драматургија је све заступљенија последњих година, посебно у оквиру савремене игре. У Вашим представама је видљива и значајна улога драматурга. Колико Вам значи његово присуство у процесу рада и да ли сте спремни да се због драматуршке доследности одрекнете својих идеја?**

У плесном театру не можемо да се изразимо речима, али зато стварамо слике, тако да је рад

без драматурга готово немогућ, иако много тога зависи и од саме теме. Потребно је имати и интелектуално сидро које те држи и не дозвољава да одлуташ. Лако је залутати у процесу рада, а изузетно тешко пронаћи добре сараднике. Већ дуги низ година сарађујем са Ливијом Пандур. Као уметник, одрастао сам и развијао се у позоришту Томажа Пандура. Наравно да сам спреман да се одрекнем појединих идеја због драматуршких захтева и то се често дешава. Временом сам схватио да је немогуће да све радим сам и да је креативни тим важан.

● **Како се припремате за рад на одређеној кореографији?**

Од кључног значаја је преслушавање музике, али, никако у балетској сали. Било који простор, изван позоришта, је за мене важан. Ја сам најкреативнији, док сатима слушам музику за

„Хазарски речник“, на пример, у шетњи београдским улицама до Калемегдана. Пролазим поред људи, свуда око мене је индустријска, урбана димензија, али

занос ме однесе далеко.

● **Ви сте у правом смислу „грађанин света“. Колико та чињеница утиче на Ваш при-**



фото Аљоши Ребољ

У њој крајини дубине мора и бесконачности неба ојкривамо енциклопедијске јединице романа Милорада Павића „Хазарски речник“, које осликавају њихово урањање у њуђе и власитије светове снова и сновиђења. Хазари, скуљачи снова, беле и црне њице у њој крајинама љубави, брзих и сиорих ојледала хазарске принцезе Ајех, граде своју дисвојојску азбуку. Кроз увежбавање лејоше урањају у лавиринт њошлости и будућности, никад не знајући у који комад времена ће да њагне њихова мисао. Данас Хазара више нема, или за њих не знамо, расули су се њо свеју као хиљаде и хиљаде бескућника, ѡражећи свој изљубљени дом, свој изљубљени језик. Праву ѡајну још нисмо ојкрили, јер ѡврајак из најдубље сна, иде, како каже Павић, лежи бој, знају само они, који су били досја дубоко.

Ливија Пандур

и реална слика града. То ме изузетно инспирише, одатле црпим енергију, рађају се идеје које затим преносим у балетску салу. Понекад и заиграм на улици или испробам одређени покрет. Тај

ватни и професионални развој?

Искуство живота и рада у различитом окружењу је драгоценост. Разлике у перцепцији су велике и зависе од средине. Недавно смо били на турнеји у Мексику са представом „Симфонија тужних песама“, а слична ствар нам се догодила и пре неколико година на турнеји у Јужној Америци када је гостовао Балет Народног позоришта са представом „Александар“. Тамо су у потпуности препознали мој рукопис, прочитали одређене ствари између редова. И сами играчи су осетили ту велику енергију, а на наступима су бриљирали. Сакуљам енергију из различитих простора и култура. Оно што је негативна страна таквог начина живота је то што немам дом. Номадски начин живота, стална путовања, још један хотел, авион – то је лоша страна. Ипак, моја кућа и мој дом су у Берлину. Тамо живим последњих двадесет година.

● **Зашто сте се одлучили да кореографски представите овако сложено и значајно литерарно дело као што је „Хазарски речник“?**

Сматрам да је дело Милорада Павића веома репрезентативно, а и познато је широм света. Свесни смо да га је немогуће претворити у балет. Зато су „ловци на снове“ главни мотив и окосница наше представе. У свом раду, бавимо се сновима, сликама свега и лепотом. Трагамо за чистом емоци-

јом. Ово је модерно позориште у правом смислу те речи. Много ми помажу прецизна режија и драматургија Ливије Пандур јер диктирају прави ток представе. Пави-

ћеве мисли су толико јаке, и м п р е с и в - не, а изазов је пренети их на сцену, не изговориши их. Те реченице путују кроз тело. Такође, истакао бих и веома занимљиву играчку поделу. Важно је да се млади уметници развијају у оваквој плесној форми. Отворени су, опуштени, без икаквих проблема са егом или идеализовањем

себе. Равноправни су, а што је најважније, сви су – ловци на снове.

Представа се ради Пу којродукуцији са Ојером и ѡеајром Магленанум, у којем ће ѡремијера бији одржана 24. маја. У ѡодели су Соња Вукићевић к. ѡ, Сања Нинковић, Дејан Коларов, Милица Јевић Дрндаревић, Милош Маријан, Оља Олћан, Никола Бјанко, Мина Радаковић, Давиде Буфоне, Тијана Шебез, Тејлор Клоу, Маја Сјојакон, Милош Живановић, Љиљана Велимиров, Марко Луци, Ада Расјор, Себасјиан Хелд, Мина Радоја, Рафаеле Дилићевић, Бранкица Мандић, Милош Кејман... Комјозијор је Мирослав Бако, сценограф Свен Јонке/NUMEN а косјимеограф Аниелина Ајлаић.

● **Да ли сте и ви ловац на снове и колико далеко сте спремни да идете у том походу?**

Да, у сваком смислу. Велики ловац на снове био је и мој позоришни отац, Томаж Пандур, али је он константно био у потрази и за лепотом, љубављу, срећом. У томе је и величина „Хазарског речника“. То је књига – водич за уметнике. У личном лову на снове, спреман сам да идем јако далеко. Границе нема, препуштам се у потпуности.

■ Бранкица Кнежевић ■

● **Колико личног има у Вашим кореографијама? Какву**

НАЦИОНАЛНО ПРИЗНАЊЕ ПРИМАДОНИ



Национално признање „Капетан Миша Анастасијевић“, за афирмацију српске музике и уметности у свету, уручено је 10. априла првакињи Опере Народног позоришта у Београду Јадранки Јовановић. На свечаности одржаној у просторијама Матице Српске у Новом Саду, примадони Јовановић престижно признање су уручили директор Медиа Инвента Владо Маркановић и галериста и психолог из Београда Момчило Тодоровић.

М.Б.

„ОСКАР ДАНОН“ ЉУБИЦИ ВРАНЕШ



Награда „Оскар Данон“ за 2017. годину, коју Народно позориште у Београду додељује младом уметнику на основу постигнутих уметничких резултата, а која носи име тог великана српске музичке сцене, уручена је мецсопрану Љубици Вранеш 4. априла, уочи почетка опере „Кармен“ у којој је певала насловну улогу. Признање, установљено 2011. године, примила је из руку в.д. директора Опере Националног театра Јанка Синадиновића.

Р.П.Н.

„ТЕРПСИХОРА“ БОЈАНИ ЖЕГАРАЦ



Првакиња Балета Народног позоришта у Београду Бојана Жегарац Кнежевић, добитница је Награде „Терпсихора“ коју сваке године поводом Светског дана игре додељује Удружење професионалних балетских играча, кореографа и балетских педагога Србије. Једногласну одлуку о овогодишњем лауреату донео је трочлани жири који су чинили Милица Безмаревић, Лидија Павловић Ракочевић и Ива Бојовић Петковић. У образложењу је, између осталог, оцењено да је Бојана Жегарац Кнежевић као Никија у балету „Бајадера“ Лудвига Минкуса, зрачила осећајношћу, а лик извајала топлином, страственошћу и беспрекорном техником, дочаравши бурним емоцијама изневерену љубав.

Р.П.Н.

САВИЋ ГОСТОВАО У ВАРНИ

Истакнути српски диригент, Дејан Савић, гостовао је недавно у Државној опери из Варне, Бугарска, где је дириговао продукцију Пучинијеове последње опере „Турандот“, уз Хор и Оркестар ове реномиране оперске куће. У оквиру сарадње између Београда и Варне, на чувеном Летњем фестивалу у овоме црноморском граду, ове 93. сезоне по реду играће се и Вагнеров „Летећи Холанђанин“, у продукцији Опере Народног позоришта. Режију Дејана Миладиновића на сцену Летњег театра пренеће Ивана Драгутиновић Маричић, а очекује се и гостовање солиста из Београда.

Р.П.Н.

КОПРОДУКЦИЈА СА ГРЦИМА

Народно позориште у Београду, у сарадњи са Националним театром Грчке из Атине спрема Аристофанову комедију „Плутос“, а премијера је планирана за 13. јул у античком театру у Епидеурису, у режији Никите Миливојевића. Тим поводом, недавно је у грчкој престоници одржана конференција за новинаре којој је присуствовао и управник НП Дејан Савић. Представа, која има и велику подршку Министарства



културе и информисања Владе Републике Србије, после премијере, путоваће широм Грчке да би у Београд дошла на овогодишњи БИТЕФ у Народно позоришту, током септембра.

Р.П.Н.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ | САНДРА МИЛАНКОВ

Имамо одличне солисте



Када је пре три године основала у Немачкој своју оперску агентуру, један од главних циљева магистра театрологије Сандре Миланков била је промоција представа и уметника са простора бивше Југославије по европским и светским музичким центрима. Упркос веома великој конкуренцији коју је имала, госпођа Миланков, пореклом управо с нашег поднебља, успела је за кратко време да се високо позиционира и у свој тим уврсти многе признате уметнике. Међу бројним регионалним и европским звездама, између осталих, у њему се налазе и неки од првака Опере Народног позоришта у Београду.

„За сада је то прва и једина оперска агентура, која се фокусира на сарадњу земаља бивше Југославије са остатком света. Агенција има мисију да, путем оперске уметности, споји обе моје домовине, Немачку и некадашњу Југославију, односно државе које су настале њеним распадом“, каже Sandra Миланков у разговору за „Позоришне новине“ и открива да је годинама маштала о томе да се бави овим послом.

„Важан импулс у остварењу тог мог сна, десио се у време када сам радила у једном немачком позоришту као драматург Опере и Балета и имала сам потпуну слободу да предложим уметнике са којима би театар могао да сарађује наредне сезоне. Уз одобрење управнице, довела сам двоје солиста – првака и маистра Дејана Савића да госту-

верзитету Лудвиг-Максимилијан у Минхену, тренутно пише докторат на тему „Опера за време Тита“.

„Од када знам за себе, била сам везана за оперу. Имала сам срећу да су ме родитељи увек подржавали у томе. Захваљујући њима, имала сам потпуну слободу да се остварујем у свету уметности. Док сам ишла у школу, наступала сам у Вуперталској опери, током студија волонтирала сам као асистент драматургије и режије у разним продукцијама, а важан и веома леп период у мом животу, којег се радо сећам, односи се и на волонтирање у Народно позоришту у Београду, након магистрирања. Одувек сам желела да у Београду боравим дуже време, а да то не буде само по неколико недеља, током летњег распуста. Захваљујући господину Савићу, остала сам годину дана и у том периоду, између осталог, била сам асистент режије у немачкој продукцији опере ‘Саломе’, а такође, имала сам и задатак да радим са певачима на правилном изговору немачког текста. То је, заиста, било дивно искуство. Народно позориште у Београду одувек има посебно место у мом срцу“, тврди Sandra Миланков.

План о отварању реализовала је почетком 2015. године, а њена основна идеја је била да би агенција, по неким критеријумима, требало да се разликује од свих осталих које постоје.

„Била сам срећна, јер сам напокон остварила своју дугогодишњу жељу. Међутим, није било лако. Конференција на тржишту је веома јака, само у Немачкој, постоји више од сто уметничких агентура. Управо зато је и било важно да имам нешто посебно, нешто што друге агенције немају. То је, у мом случају, била сарадња са Балканом у оба смера“, открива Sandra и указује да нашим људима треба пружити могућност да гостују што више широм света, јер, како је оценила, „заиста, имамо изванредне оперске певаче са дивним гласовима“.

„Што се тиче страних уметника, моје искуство је до сада такво, да би сви они са којима сарађујем волели да гостују у оперским кућама широм бивше Југославије. Актуелни пример је светски познати тенор Зураб Зурабишвили, који је недавно први пут гостовао у Народно позоришту и одушевио публику улогом Отела“, подсећа наша саговорница и истиче да је уметничка размена веома битна, јер, према њеним речима, публика увек воли да чује и види нешто ново и другачије.

■ Микојан Безбрадица ■

„У ирејхогне ири јодине, иуиет моје аиенитуре, оситварене су неке заиста леје сарадње. На иример, са Националним итеитром у Будимештии, иде је соитран Сања Керкез фасцинирала мађарску иублику као Абидиала у ири иредситаве „Набука“. Поитом, наш бас-баритон Миодраи Д. Јовановић је био ирви, који је након оитварења аиенитуре одржао веома заиажен концерит на Лахнфестивалу, иде је, уз ираитиу оритуља и ианове фруле, иевао Ваинера, Дворжака, Вердија... Проишлој леија, ирвакиња заиредачкој ХНК-а Дубравка Мушовић уситешно је одржала велики солиситички концерит у Далмацији. Такође, аиенитуре од иочейка сарађује са Народним иозоришитетом у Праиу, свейски иознаитим иенором и редитиететом Хозеом Куром и малим, али елититним фестивалом у Верниероду, на којем иоситиују млади оиерски иевачи из Србије, Босне, Хрвайске и Македониие“, иодсећа Sandra Миланков.

ју. Тада сам дошла на идеју да бих могла да се бавим послом који би нашим уметницима пружао шансу да се представе немачкој публици“, прича Sandra која, након што је пре рока магистрирала на Уни-

НЕБОЈША БАБИЋ УОЧИ ВЕЧЕРАШЊЕГ ИЗВОЂЕЊА ОПЕРЕ „ПЕПЕЉУГА“



Не постоје велике и мале улоге

ста, између осталог и зато што је он једини Дон Мањифико у представи.

„Улога Дон Мањифика је јако захтевна, представља важан део Росинијевог репертоара, има три арије, стално се мењају боје у фразама, а сам лик је врло комплексан. Певам га први пут, што је посебан изазов. Сви певачи у представи морају бити у доброј кондицији, способни да свашта ураде на сцени, а да се уз све то чује и свака нота. У опери учествују и нове генерације певача, сви заједно трудили смо се да унапредимо представу и дамо јој нешто своје“.

● **Прошле године, учествовали сте у премијерној поставци Вердијеве опере „Моћ Судбине“ у Народном позоришту, тумачећи фратра Мелитонеа.**

Тумачио сам Мелитонеа такође као једини у подели, јер поред мене нико други није

хтео да се прихвати тих тешких нота. Мислим да сам тада доказао да не постоје велике и мале улоге, већ само добро и лоше отпеване, што показује и буран аплауз на отвореној сцени током извођења. Народно позориште доделило ми је и награду за високо уметничко достигнуће у овој улози.

● **Тренутно сте и једини Бартоло у чувеном „Севиљском берберину“ у режији Борислава Поповића.**

Борин „Севиљац“ је заправо друга представа по старости на репертоару у читавом региону, а можда и шире. Прва је „Буба у уху“, Југословенског драмског позоришта, која се изводи четрдесет и пет година, а „Севиљски берберин“ је пуних четрдесет година на репертоару Народног позоришта. Поносам сам што сам део такве историјске представе. Надам се да ћу и ја носити костим Бартола, бар 20 година, као што су то чинили моји претходници.

● **Недавно је у СНП-у била премијера домаће опере „Поп**

У Народном позоришту оштревао је бројне значајне улоге из својих фаха: Фијаро (Фијарова женидба), Бартоло (Севиљски берберин), Скарпија (Тоска), Малијесџа (Дон Пасквале), Мусџафа (Италијанка у Алжиру), Мазетио и Комендајоре (Дон Ђовани), Тореадор (Кармен), Белкоре (Љубавни највиши), Шонар (Бојем), Церонимо (Тајни брак) и многе друге. У Ојери СНП тумачи и улоге Томској у „Пиковој дами“, Шарлеса у „Мадам Батерфлај“, као и Паола у ојери „Симон Боканеира“. Такође је и дуодесетогодишњи члан Позоришта на Теразијама и Ојере и његова Магдаријана у Земуну.

Ђира и поп Спира“, у којој тумачите лик попа који избија зуб другом „попу“.

Веома интересантно дело композитора Дејана Деспиха, у коме тумачим лик Спира. Наше куће

приказане су у бојама, у мојој кући, која важи за простију, све је уредно и све функционише, а у Ђиринијој кући, која важи за господску све је у нереду. Тема која је свима позната, а са друге стране тешка музика, атонална, са тешким фразама и великим скоковима у интонацијама. Али на сву срећу одлично прихваћена од стране публике. Режију је радила Ивана Драгутиновић Маричић, са којом сам успешно сарађивао и раније.

● **Похађали сте мастерклас Руђера Раимондија, а прошле године наступили сте са чувеним светским тенором Пласидом Домингом у опери „Травијата“, у Мађарској.**

Био сам у прилици, на моје огромно задовољство, да видим како изгледају светске звезде на сцени, и где сам ту ја. Много је важно за нас певаче, да се што више суређемо са великим уметницима, попут њих. Доминго је врхунски професионалац, показао је да у уметности не постоје границе, његова енергија на сцени и енергија музике је вечна.

■ Данијела Кнежевић Стевановић ■

Када Небојша Бабић запева у Народном позоришту, публика реагује скоро као на фудбалској utakmici. Он је омиљени „домаћи гост“ београдске Опере. Домаћи, зато што је Београђанин по рођењу и месту становања, а гост зато што је првак Српског народног позоришта из Новог Сада. Пре само три дана, дебитовао је у улози Дон Мањифика у опери „Пепељуга“ Ђоакина Росинија, а вечерас га гледамо поново на Великој сцени Националног театра, у истој улози, али са другом поделом соли-

ФЕЉТОН / ПЕТИ ЧИН - ГОРДАНА ЈЕВТОВИЋ МИНОВ (1) / ПИШЕ ВЛАДИМИР ЈОВАНОВИЋ

ФЕЉТОН

Детињство, школовање, први успеси

Поводом изузетно значајних јубилеја наше националне опере и српске културе – стогодишњице Народне позоришне академије (НПА) у Београду и стогодишњице Ојере НПА у Београду, објавићемо у неколико наставних фељтона Владимира Јовановића о Гордани Јевтовић Минов, њеној Ојери НПА и редовној професорки соло певања на Факултету музичке уметности у Београду и Факултету уметности у Нишу, која је својим великим креацијама на свим југословенским и на бројним иностранним оперским сценама, савременим напредним идејама на концертним и оперским сценама, дала значајан допринос развоју наше музичке културе и њеној међународној афирмацији у другој половини 20. века.

Рођена у Београду 9. јуна 1947. године у породици Радомира и Јованке Јевтовић, Гордана је већ са тринаест година примљена у хор КУД „Ђока Павловић“ из Београда. Захваљујући лепом гласу и изразитој музикалности, она је врло брзо постала једна од најбољих вокалних солисткиња народних песама у овом познатом културно-уметничком друштву, као и у београдском КУД „Полет“, певачкој групи „Шумадија“ Радио Београда и групи певача „Распевана Шумадија“ из Мрчајеваца. Као солисткиња и чланица два Јевтовић-Стефановић и Јевтовић-Љуботина често је певала на радију, наступала на телевизији и снимала грамофонске плоче. Такође, њене фотографије у ондашњој дневној штампи најављивале су забавно-музичке ревије које су одржаване у дворанама Коларчевог народног



Гордана Јевтовић, студенткиња Музичке академије у Београду

универзитета и Дома синдиката у Београду, на којима је наступала заједно са Даницом Обренић, Анђелијом Милић, Дубравком Нешовић, Живаном Милићем, Браниславом Симоновићем и другим познатим извођачима народних и староградских песама.

Упркос многобројним обавезама на естради између 1962. и 1967. године, Гордана је све време била одлична ученица VII београдске гимназије и најбоља ученица професорке соло певања Олге Грданички у Музичкој школи „Станковић“ у Београду. Учествовала је са запаженим успехом на школским концертима на Коларчевом народном универзитету, као и на гостовањима Музичке школе „Станковић“ у Пољској, 1966. и 1967. године. Њен дипломски концерт, одржан 22. јуна 1967, оцењен је као један од најбољих апсолвентских вокалних концерата средњошколаца у неколико последњих година.

Била је студенткиња прве године енглеског језика на Филолошком факултету у Београду, када је 14. септембра положила пријемни испит на београдској Музичкој академији и била примљена у класу професора Николе Цвејића, нашег великог оперског

уметника и познатог вокалног педагога, који је у њој већ тада препознао „певачки бисер“ посебног сјаја. За све време студирања, она своје часове соло певања никада није пропустила, понекад је „ускакала“ на часове колега из класе који тог дана нису дошли на Академију, а често је ишла и у Чика Љубину улицу број 16, где су становали Професор и његова супруга Марица, да би и ту „учвршћивала градиво“.

После успешно одигране улоге Коштана у истоименој драмској представи Борисава Станковића на сцени Народног позоришта у Земуну, 2. новембра 1969, положене солистичке аудиције у београдској Опери, 22. јануара 1970, добијања ангажмана и неколико мањих улога у овом оперском театру, освајања прве награде на VII Југословенском натпевању младих музичких уметника у Загребу, 16. октобра 1971, и јавног полагања дипломског испита у сали Београдске филхармоније, 23. марта 1972, Гордана је прихватила савет професора Цвејића да оперско певање буде њен животни позив. И није погрешила!

(наставиће се)

СЕЗОНА 2017/18.

МАЈ 2018.

ВЕЛИКА СЦЕНА



СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

МАЈ	ЧЕТ.	ВЕЛИКА ДРАМА	
03.	19.30	драма Синише Ковачевића	
04.	19.30	КРАЉИЦА МАРГО балет на музику Горана Бреговића	
05.	19.30	БОЕМИ опера Ђакома Пучинија	
06.	19.30	ИВАНОВ драма А. П. Чехова	
09.	19.00	СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА ПОВОДОМ ДАНА ПОБЕДЕ НАД ФАШИЗМОМ у организацији Одбора за неговоње традиција ослободилачких ратова Србије	
10.	19.30	КОНЦЕРТ ПОСВЕЂЕН АЗЕРБЕЈДАНСКО-СРПСКОМ ПРИЈАТЕЉСТВУ И СТОГОДИШЊИЦИ ДЕМОКРАТСКЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈДАН	
11.	19.30	ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића	
12.	19.00	МОЋ СУДБИНЕ / са гостима опера Ђузепе Вердија	
13.	19.30	ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића	
14.	19.30	ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића	
15.	19.30	ЧУДО У ШАРГАНУ драма Љубомира Симоновића	
16.	19.30	ТРАВИЈАТА / са гостом опера Ђузепе Вердија	
17.	19.30	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА драма Александра Диме Сина	
19.	19.30	ХАЗАРСКИ РЕЧНИК - ЛОВЦИ НА СНОВЕ / ПРЕМИЈЕРА балет по мотивима романа Милорада Павића, копродукција са Опером и театром Мадленианум	
	12.00	ДОДЕЛА НАГРАДЕ „ЖАНКА СТОКИЋ“	
20.	19.30	ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића	
21.	19.00	КАРМЕН опера Жоржа Бизеа	
22.	19.30	ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА комедија Бранислава Нушића	
23.	19.30	ТРУБАДУР опера Ђузепе Вердија	
24.	19.30	ВИКТОР ИЛИ ДЕЦА НА ВЛАСТИ црна комедија Рожса Витрака, гостује Народно позориште „Стерија“, Вршац	
25.	19.30	МАРИЈА СТУЈАРТ драма Фридриха Шилера	
26.	19.00	АИДА опера Ђузепе Вердија	
27.	19.30	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА драма Александра Диме Сина	
28.	19.30	РОДОЉУПЦИ комедија Јована Стерије Поповића	
29.	19.30	ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића	
30.	19.00	МАДАМ БАТЕРФЛАЈ / са гостом опера Ђакома Пучинија	
31.	19.30	ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА комедија Бранислава Нушића	
ЈУН	01.	19.30	ПЕПЕЉУГА / са гостом опера Ђоакина Росинија
02.	19.30	РИЧАРД ТРЕБИ драма Вилијама Шекспира	
04.	19.30	ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА комедија Бранислава Нушића, гостује Театар „Фјодор Волков“ из Русије	
05.	19.30	КРАЉИЦА МАРГО балет на музику Горана Бреговића	
12.	19.30	ЛУЧИЈА ОД ЛАМЕРМУРА / са гостима опера Гастана Доницетија	
23.	19.30	АНДРЕ ШЕНИЈЕ / ПРЕМИЈЕРА опера Умберта Ђордана	
25.	19.30	АНДРЕ ШЕНИЈЕ опера Умберта Ђордана	
30.	20.00	ЗАВРШНИ ГАЛА КОНЦЕРТ	

ДОГАЂАЈИ - ВЕЛИКА СЦЕНА

- 05.05. БОЕМИ - Снежана Савичић Секулић, сопран (први пут у улози Мими)
09.05. СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА ПОВОДОМ ДАНА ПОБЕДЕ НАД ФАШИЗМОМ
10.05. КОНЦЕРТ ПОСВЕЂЕН АЗЕРБЕЈДАНСКО-СРПСКОМ ПРИЈАТЕЉСТВУ И СТОГОДИШЊИЦИ
ДЕМОКРАТСКЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈДАН
12.05. МОЋ СУДБИНЕ - гостује диригент Јакопо Сипари ди Пескасерио и сопран Марија Папајоану (у улози Асоноре)
16.05. ТРАВИЈАТА - гостује сопран Евгенија Јеремин (у улози Виолете); Драгутин Матић, баритон (први пут у улози Жермона);
први пут диригент Стефан Зекић
19.05. ХАЗАРСКИ РЕЧНИК - ЛОВЦИ НА СНОВЕ / ПРЕМИЈЕРА - балет у режији Ливиие Пандур, кореографији Роналда
Савковића, музика: Мирослав Бако, копродукција: Народно позориште у Београду и Опера и театар Мадленианум
23.05. ТРУБАДУР - Љубодар Беговић, баритон (први пут у улози Грофа Луисе)
24.05. ВИКТОР ИЛИ ДЕЦА НА ВЛАСТИ - гостује Народно позориште „Стерија“, Вршац
25.05. ДОДЕЛА НАГРАДЕ „ЖАНКА СТОКИЋ“
26.05. АИДА - Јелена Радовановић, сопран (први пут у улози Аиде); Александра Ангелов, мецосопран (први пут у улози Амнерис)
30.05. МАДАМ БАТЕРФЛАЈ - гостује Бинг Бинг Ванг, сопран (у улози Ђо Ђо Сан)
01.06. ПЕПЕЉУГА - гостује Драгана Поповић, мецосопран (у улози Ангелине)
04.06. ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА - гостује Театар „Фјодор Волков“ из Русије
12.06. ЛУЧИЈА ОД ЛАМЕРМУРА - гостује Клер Кулен, сопран (у улози Лучије) и Алберто Газале, баритон (у улози Енрика)
23.06. АНДРЕ ШЕНИЈЕ / ПРЕМИЈЕРА - опера Умберта Ђордана
30.06. ЗАВРШНИ ГАЛА КОНЦЕРТ

ОПЕРА И ТЕАТАР МАДЛЕНИАНУМ

- 09.05. ДОН ЂОВАНИ, опера Волфганга Амадеуса Моцарта, у 19.30 часова
24.05. ХАЗАРСКИ РЕЧНИК - ЛОВЦИ НА СНОВЕ / ПРЕМИЈЕРА - балет у режији Ливиие Пандур,
кореографији Роналда Савковића, музика: Мирослав Бако
копродукција: Народно позориште у Београду и Опера и театар Мадленианум, у 19.30 часова

www.narodnpozoriste.rs

Народно позориште у Београду | За издавача Дејан Савић, управник | Главни уредник Позоришних новина Жељко Хубач | Уредник Позоришних новина Микојан Безбрадица | Заменик главног уредника Позоришних новина Данијела Стевановић Кнежевић | Графички уредници: Јован Тарбук, Јелена Ратковић | Редакција: Бранкица Кнежевић, Јасмина Урошевић | Сарадници: Милица Зајцев, Вања Косанић, Марија Кнежевић | Фотограф В. Жакнић; коришћене фотографије из фонда Народног позоришта, МПУС, личних архива | Припрема и дизајн: Издавачка делатност Народног позоришта у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180

МАЈ	ЧЕТ.	НАРОДНА ДРАМА
03.	20.30	драма Олге Димитријевић
04.	20.30	СУМЊИВО ЛИЦЕ комедија Бранислава Нушића
05.	20.30	СИРАНО драма Едмона Ростана
06.	20.30	МАЛОГРАЂАНСКА СВАДБА драма Бертолда Брехта, гостује Позориште „Стеван Сремац“ Црвенка
07.	20.30	ЕЛЕКТРА драма Данила Киша
08.	12.00	ПРОМОЦИЈА РОМАНА „ЖИГ“ аутора Драгана Гаге Поповића
	20.30	ДЕВЕДЕСЕТЕ драма Горана Миланковића
09.	20.30	МИГРАНТИ ЖЕЛЕ БАТАЈНИЦУ дипломска представа Марка Јовичића, по мотивима И. Хоровица, гостује ФДУ
10.	20.00	КОНЦЕРТ ХОРА COLLEGIUM VOCALE BERN под покровитељством Амбасаде Швајцарске у Београду
11.	20.30	ДОМ БЕРНАРДЕ АЛБЕ драма Федерика Гарсије Лорке
12.	20.30	СРПСКА ЛАЈКА комедија Александра Југовића, НП Кикинда/НП у Београду
13.	20.30	КОВАЧИ комедија Милоша Николића
14.	20.30	КЊИГА ДРУГА драма Бранислава Нушића
15.	12.00	ДОДЕЛА ЗЛАТНЕ ЗНАЧКЕ у организацији КПЗС и Министарства спољних послова Републике Србије
	20.30	СЦЕНСКО-МУЗИЧКА ПОЕМА У СЛАВУ ЖЕНСКОГ СРЦА
17.	20.30	СЛИКЕ ИЗ ЖИВОТА ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА ВЕЛИМИРОВИЋА драма Љубомира Ранковића, гостује Центар за културу Раковица
18.	20.30	ЦАРСТВО МРАКА драма Лава Н. Толстоја
19.	20.30	ЖЕНИДБА комедија Николаја В. Гогоља
20.	20.30	ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја
21.	20.30	ПРАХ комедија Ђерђа Шпира, Народно позориште у Београду и Шабачко позориште
24.	20.30	БОЛИВУД / ПРЕТПРЕМИЈЕРА ауторски пројекат Маје Пелевић
25.	20.30	БОЛИВУД / ПРЕМИЈЕРА ауторски пројекат Маје Пелевић
26.	20.30	МОЈЕ НАГРАДЕ по роману Т.Бернхарда, ауторски пројекат М.Пелевић / С.Бештић, копродукција
27.	20.30	БОЛИВУД ауторски пројекат Маје Пелевић
28.	20.30	СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса
29.	20.30	БИЗАРНО црна комедија Жељка Хубача
30.	20.30	ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлада
31.	20.30	БАНОВИЋ СТРАХИЊА драма Б. М. Михиза, гостује Народно позориште из Приштине
01.	20.30	ФРЕНКИ И ЏОНИ романтична комедија Т. Мек Нелија, НП у Београду и НП Сомбор
02.	20.30	ДЕВЕДЕСЕТЕ драма Горана Миланковића

ДОГАЂАЈИ - СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

- 06.05. МАЛОГРАЂАНСКА СВАДБА - гостује Позориште „Стеван Сремац“ Црвенка
08.05. ПРОМОЦИЈА РОМАНА „ЖИГ“ аутора Драгана Гаге Поповића
10.05. КОНЦЕРТ ХОРА COLLEGIUM VOCALE BERN
15.05. ДОДЕЛА ЗЛАТНЕ ЗНАЧКЕ
15.05. СЦЕНСКО-МУЗИЧКА ПОЕМА У СЛАВУ ЖЕНСКОГ СРЦА - посвећено Десанки Максимовић и
Јелени Јовановић Жигон
17.05. СЛИКЕ ИЗ ЖИВОТА ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА ВЕЛИМИРОВИЋА - гостује Центар за културу Раковица
25.05. БОЛИВУД / ПРЕМИЈЕРА - ауторски пројекат Маје Пелевић

ГОСТОВАЊА

- 09.05. ПРАХ - Студентски град
16.05. СУМЊИВО ЛИЦЕ - Чачак
21.05. ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА - Панчево
23.05. ЦАРСТВО НЕБЕСКО - ЕПИКА БАЛКАНИКА - МНТ Фестивал, Скопље
27.05. ЦАРСТВО НЕБЕСКО - ЕПИКА БАЛКАНИКА - Стеријино позорје, Нови Сад
31.05. ЦАРСТВО НЕБЕСКО - ЕПИКА БАЛКАНИКА - СНГ, Лубљана
31.05. ЖЕНЕ У Д-МОЛУ / ДУТА БОЖИЋНА ВЕЧЕРА - Интернационални балетски фестивал у Брну, Чешка Република
05.06. СУМЊИВО ЛИЦЕ - Фестивал народних театара, Подгорица

САВА ЦЕНТАР

- 14.05. ТОСКА, опера Ђакома Пучинија, гостује диригент Алберто Веронези, сопран Паолета Мароку,
тенор Дарио ди Вјетри, баритон Алберто Газале, гости из Италије, у 19.30 часова

